

Sygn. akt V CZ 154/11

POSTANOWIENIE

Dnia 22 marca 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Antoni Górski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Kazimierz Zawada

SSN Anna Owczarek

w sprawie z powództwa Andrzeja W.
przeciwko Elżbiecie K. i Andrzejowi K.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 22 marca 2012 r.,
zażalenia pozwanego Andrzeja K.
na postanowienie Sądu Apelacyjnego
z dnia 30 maja 2011 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 30 maja 2011 r. Sąd Apelacyjny odrzucił apelację pozwanego Andrzeja K. z powodu nieopłacenia jej w przepisany terminie. W zażaleniu pozwany zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych twierdząc, że opłata została uiszczona na wezwanie Sądu. Wskazywał, że nie był reprezentowany w postępowaniu apelacyjnym przez zawodowego pełnomocnika i w związku z tym skarżący wnosił o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne.

W ocenie skarżącego błędnie zastosowano art. 112 ust. 3 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz.U. z 2010 roku, Nr 90, poz. 594 ze zm.; dalej jako „u.k.s.c.”), gdyż zastosowanie powinien znaleźć art. 112 ust. 2 u.k.s.c.

Zgodnie z art. 112 ust. 2 u.k.s.c. jeżeli wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych zgłoszony przed upływem terminu do opłacenia pisma został prawomocnie oddalony, przewodniczący wzywa stronę do opłacenia złożonego pisma. Z kolei zgodnie z art. 112 ust. 3 u.k.s.c., jeżeli pismo podlegające opłacie w wysokości stałej lub stosunkowej obliczonej od wskazanej przez stronę wartości przedmiotu sporu lub wartości przedmiotu zaskarżenia, zostało wniesione przez adwokata, radcę prawnego lub rzecznika patentowego i wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych złożony przed upływem terminu do opłacenia pisma został oddalony, tygodniowy termin do opłacenia pisma biegnie od dnia doręczenia stronie postanowienia, a gdy postanowienie zostało wydane na posiedzeniu jawnym - od dnia jego ogłoszenia. Jeżeli jednak o zwolnieniu od kosztów sądowych orzekał sąd pierwszej instancji, a strona wniosła zażalenie w przepisany termin, termin do opłacenia pisma biegnie od dnia doręczenia stronie postanowienia oddalającego zażalenie, a jeżeli postanowienie sądu drugiej instancji zostało wydane na posiedzeniu jawnym - od dnia jego ogłoszenia.

Nie ulega wątpliwości, że pozwany był reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika zarówno w postępowaniu przed Sądem Okręgowym, jak i przed Sądem Apelacyjnym - pełnomocnictwo procesowe „w sprawie własnej o zapłatę”

udzielone zostało adwokatowi Arturowi Ł. w dniu 13 lutego 2009 r. Również apelacja została wniesiona przez zawodowego pełnomocnika. Postanowienie Sądu Apelacyjnego w przedmiocie częściowego zwolnienia pozwanego od opłaty od apelacji doręczone zostało zawodowemu pełnomocnikowi w dniu 11 marca 2011 r. Zdarzeniem, które aktualizuje obowiązek adwokata lub radcy prawnego w zakresie samodzielnego opłacenia pisma jest doręczenie mu orzeczenia sądu pierwszej lub drugiej instancji odmawiającego zwolnienia od kosztów. Termin do uiszczenia opłaty od apelacji upłynął zatem w dniu 18 marca 2001 r. Wbrew twierdzeniu skarżącego nie istniała konieczność wzywania strony do opłacenia złożonego pisma na podstawie art. 130 k.p.c.

W tym stanie rzeczy bezskuteczny upływ terminu do opłacenia apelacji przez pozwanego, liczony od doręczenia pełnomocnikowi postanowienia oddalającego wniosek o zwolnienie od uiszczenia należnej opłaty, uzasadniał odrzucenie wniesionej apelacji (por. postanowienie SN z dnia 22 września 2011 r., V CZ 67/11, LEX nr 964495, z dnia 21 lipca 2011 r. V CZ 30/11, czy z dnia 28 września 2011 r., I CZ 86/11 – niepubl.).

Dla zachowania terminu do uiszczenia opłaty od apelacji bez znaczenia pozostawał fakt, że po jego bezskutecznym upływie Sąd Okręgowy błędnie wezwał pozwanego do uiszczenia opłaty od apelacji. Wezwanie takie okazało się bezprzedmiotowe i nie mogło zniweczyć skutku procesowego przewidzianego w art. 112 ust. 3 u.k.s.c. (zob. postanowienie SN z dnia 6 października 2011 r., V CZ 73/11, niepubl.).

W tej sytuacji należało oddalić zażalenie jako nieuzasadnione (art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.c.).